

Lucija Kos Bartol

POROČILO O DELU RIBNIŠKEGA MUZEJA V LETU 1997

Od leta 1995 v ribniškem muzeju ni zaposlenega kustosa. Za ogled muzeja je v preteklih letih skrbela vodička, strokovno delo pa je v glavnem stalo. Uslužbenci Miklove hiše so dali pobudo, da se oblikuje delovna skupina, ki bo poskrbela za strokovno prenovu muzeja. V delovni skupini so najprej sodelovali strokovnjaki iz Mestnega muzeja Ljubljana, Slovenskega etnografskega muzeja, s Filozofske fakultete v Ljubljani, leta 1997 pa sem delo v muzeju poleg študijskih obveznosti prevzela študentka etnologije in zgodovine Lucija Kos.

Na začetku sem se lotila samostojnega pregleda gradiva in dokumentacije. Ugotovila sem, da so predmeti neprimerno hranjeni. Lotila sem se pospravljanja zmešnjave. Pregledala sem inventarno knjigo in hemeroteke ter dopolnila manjkajoče podatke. Na novo sem pripravila tudi fotografije za fototeko.

Razstavna dejavnost v muzeju je bila v letu 1997 kar živahna. Kočevski Pokrajinski muzej je od 8. do 28. februarja v Miklovi hiši gostoval z razstavo Peter Kozler in prvi zemljevid slovenskega ozemlja. Ob razstavi sem za šolarje pripravila učne liste za višje razrede osnovnih šol. Razstavo si je ogledalo preko 600 obiskovalcev.

Druga razstava v sklopu izseljenskih prireditev v mesecu juliju je obsegala dve postavitvi, in sicer razstavo o romarski cerkvi pri Novi Štifti, ki je predstavljala predvsem rezultate mojega raziskovalnega dela, in razstavo Utrip muzeja. Ob pisanju seminarske naloge o romarski cerkvi pri Novi Štifti sem v samostanu odkrila številno dragoceno gradivo, ki sem ga v sodelovanju z patrom Nikom Žvokljem prikazala na omenjeni razstavi. Pred tem sem se povezala tudi z Igorjem Cvetkom z Glasbenonarodopisnega inštituta pri SAZU, ki je s sodelavci posnel pritrtkavanje v novostihtarski cerkvi. Zvočni posnetek smo predvajali tudi na razstavi. V okviru razstave Utrip muzeja sem s sodelavci prikazala dejavnost Ribniškega muzeja, saj so bile predstavljene dragocene fotografije in drugo gradivo, ki ga je muzej pridobil v zadnjem letu. S koordinatorjem Stanetom Kljunom in sodelavkami Mestnega muzeja Ljubljana Tajo Čopič in Dragico Trobec Zadnik smo predstavili tudi projekt prenove muzeja.

Tretja razstava, Najstarejša poselitev ribniške doline (od 24. oktobra), pomeni prvi rezultat prenove muzeja in je postala njegova nova stalna razstava. Svoje mesto je dobila v prostorih nekdanje Petkove galerije v gradu, kjer so pred tem po navodilih strokovnih sodelavcev muzeja potekala obnovitvena dela. Idejno zasnovo za razstavo so podale strokovne sodelavke iz Mestnega muzeja Ljubljana. Ob otvoritvi je bila izdana tudi zloženka o razstavi in prenovi muzeja.

Na željo učiteljev in vzgojiteljev sem med šolskim letom za šolske in predšolske otroke pripravila več strokovnih vodstev po suhorobarski in lončarski zbirki.

Ob delu muzeja sem pripravljala tudi prispevke za lokalni časopis. Poskrbela sem, da se je muzej predstavil na zgoščenki Slovenski muzeji, bil pa je večkrat odprt tudi za televizijske snemalne ekipe. V okviru muzejske dejavnosti sem s svetovanjem, razporejanjem, z zbiranjem literature in drugih podatkov pomagala pri lokalnih prireditvah, dokumentirala pa sem tudi tekoče dogodke v kraju.

- Celjski mednarodni slikarski tedni 1988 - 1997 (galerija Keleia)
- Hitreje, višje, močnejše (otroški muzej)

LASTNE GOSTUJOČE RAZSTAVE

- Rihard Jakopič v očeh najmlajših (Zdravstveni dom Celje)
- Avgust Deržek - Beleženje časa, ki mineva (Zdravstveni dom Celje)

- Josip Pelikan in Celje (Zdravstveni dom Celje)

- Mladinske delovne brigade (Letališče Levec)

GOSTUJOČE RAZSTAVE DRUGIH USTANOV

- Igra svetlobe (Herman Čater)
- Letna pregledna razstava DPD Svoboda (Likovna sekcija DPD Svoboda)
- Dr. Janez Bleiweis in njegov čas (Gorenjski muzej Kranj)
- Pridite z nami v gozdiček (Vrtec Tončke Čec)

Naša največja pridobitev v letu 1997 je fotografski atelje Josipa Pelikana s površino 126 m². Atelje je bil rekonstruiran kot spomenik in situ; pri tem je sodeloval Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje. S tem se je muzej z lokacije centralne stavbe razširil na območje mesta.

Mednarodno sodelovanje

Muzej je tudi v letu 1997 nadaljeval tradicijo mednarodnega sodelovanja in odpiranja v tujino. Spet se je povezal z Berlinom (Deutsches Technikmuseum Berlin); v otroškem muzeju je gostovala namreč njihova občasna razstava Hi, konjiček - Igrače na kolesih. To sodelovanje, vzpostavljeno v letu 1996, se bo nadaljevalo tudi v bodoče.

V začetku oktobra 1997 je naš muzej v sodelovanju z Avstrijsko akademijo znanosti, Oddelkom za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani in Zgodovinskim društvom Celje organiziral odmeven mednarodni simpozij Meščanstvo na območju nekdanje Habsburške monarhije po letu 1918.

V minulem letu smo zastavili tudi sodelovanje z Etnografskim muzejem iz Zagreba; njihova razstava - Zdenka Sertić in Etnografski muzej v Zagrebu - je gostovala v Celju kot edinem kraju v Sloveniji v začetku leta 1998.

Naša sodelavka se je udeležila mednarodne delavnice (European Museum Forum Workshop Quality in Museums) v italijanski Cortoni.

Muzej v medijih

Muzej je tudi v minulem letu načrtno in odmevno nastopal v javnosti. Z aktivno udeležbo posameznikov se je pojavljal na nacionalni televiziji in lokalnih televizijah, radiu, v različnih časopisih ter revijah in drugod.

Pridobili smo svojo spletno stran na internetu znotraj dveh predstavitev: <http://www.celje.com/> (Kultura v Celju) in <http://www.creativ.si/slovenia> (Dobrodošli v Sloveniji).